

סח: ר"ן

נערה המאורסה פרק עשירי נדרים

רש"י

מסורת הש"ס

עין משפט
נר מצוה

(א) לקמן ע"ג. (ב) דף ע"ג ע"א.
(ג) וז"ל בעל. (ד) פ"ה לא
מתוקנה.

א ו א מ"י פ"ה מהלכות
נדרים הלכה י"ח פ"ה
לחון רמז טושי"ע י"ד
פ"ה ל"ג ט"ף ע"ג
א ב מ"י ע"ס טושי"ע ע"ס
ט"ף ע"ג
ג ח מ"י ע"ס הלכה י"ח
טושי"ע ע"ס ט"ף ע"ג

תוספות

כיון דקיים בעל:
ה"ג טעם אביה והפ"ה
זה י"א הספיק הבקע
לשטוף עד שבת האב
אני יב"י להפ"ה כ"י
הבעל דלא מתרוקנה לרשות
הבעל ולא מצי בהסת"א אב
וכענ"ל אינו מייב"ד דענין
אב קיים בשעת הפרת
הבעל הלך הפירה דלח"ה
מיתה האב לא טעם היה
וכהפ"ה שפיר אבא לפני
מוחו לא פניו כיון הבעל
לא הפ"ה ה"ג טעם בק"ה
והפ"ה זה י"א הספיק
[אב] לשטוף עד שבת
הבקע וכו' ששנינו ב"י
הבקע מתרוקנה בלילה
א"כ והיינו כמו רש"א אלא
ע"כ אבא רש"א אלא
הבעל קודם ששטף והא"כ
שנדרה ויחיה ליה למימני
ג"כ טעמינו: טעם בק"ה
והפ"ה זה י"א הספיק האב
לשטוף עד שבת האב
אין הבקע יב"י להפ"ה
שאין הבקע יב"י אלא
בשבותיה ודאי מרש"א
ששנינו ליה אלא טעם
דבעי למימני איפסא בני
האב מיהו נמי דבי בני
בעל שטף אביה והפ"ה ליה
ולא הספיק בעלה לשטוף
עד שבת חזר אב ומיפר
חלקו של בעל וזה לא
ששנינו מרש"א דהא הפ"ה
אב בעל ולא הועילה
כלום אומה הפרה שוב
לא תועיל הפתור ולא
מתינו ב' הפרות בל"ס
אחד לך אששטוף דחזר
אב ומיפר:

אבל אם שמע וקיים או ששמע ושקת ומת
ביום שלאחריו אין יכול להפ"ה שמע אביה
והפ"ה לה ולא הספיק בעל לשמוע עד
שמת האב *זו היא ששנינו *מת האב
לא מתרוקנה רשות לבעל שמע בעלה
והפ"ה לה ולא הספיק האב לשמוע עד שמת בעלה
הבעל מתרוקנה רשות לאב שמע בעלה והפ"ה לה ולא הספיק האב
לשמוע עד שמת י"אין הבעל יכול להפ"ה שאין הבעל מיפר אלא בשותפות
שמע

אבל אם שמע. הבעל וקיים א"ע"פ
שמת בו ביום או שמע ושקת כל אותו
היום ומת הבעל ביום שלאחריו אין האב
יכול להפ"ה הואיל ועבר יום ששמו:
שמע

אבל אם שמע וקיים או ששמע ושקת ומת
ביום שלאחריו אין יכול להפ"ה שמע אביה
והפ"ה לה ולא הספיק בעל לשמוע עד
שמת האב *זו היא ששנינו *מת האב
לא מתרוקנה רשות לבעל שמע בעלה
והפ"ה לה ולא הספיק האב לשמוע עד שמת בעלה
הבעל מתרוקנה רשות לאב שמע בעלה והפ"ה לה ולא הספיק האב
לשמוע עד שמת י"אין הבעל יכול להפ"ה שאין הבעל מיפר אלא בשותפות
שמע

אבל אם שמע וקיים או ששמע ושקת ומת
ביום שלאחריו אין יכול להפ"ה שמע אביה
והפ"ה לה ולא הספיק בעל לשמוע עד
שמת האב *זו היא ששנינו *מת האב
לא מתרוקנה רשות לבעל שמע בעלה
והפ"ה לה ולא הספיק האב לשמוע עד שמת בעלה
הבעל מתרוקנה רשות לאב שמע בעלה והפ"ה לה ולא הספיק האב
לשמוע עד שמת י"אין הבעל יכול להפ"ה שאין הבעל מיפר אלא בשותפות
שמע

אבל אם שמע וקיים או ששמע ושקת ומת
ביום שלאחריו אין יכול להפ"ה שמע אביה
והפ"ה לה ולא הספיק בעל לשמוע עד
שמת האב *זו היא ששנינו *מת האב
לא מתרוקנה רשות לבעל שמע בעלה
והפ"ה לה ולא הספיק האב לשמוע עד שמת בעלה
הבעל מתרוקנה רשות לאב שמע בעלה והפ"ה לה ולא הספיק האב
לשמוע עד שמת י"אין הבעל יכול להפ"ה שאין הבעל מיפר אלא בשותפות
שמע

אבל אם שמע וקיים או ששמע ושקת ומת
ביום שלאחריו אין יכול להפ"ה שמע אביה
והפ"ה לה ולא הספיק בעל לשמוע עד
שמת האב *זו היא ששנינו *מת האב
לא מתרוקנה רשות לבעל שמע בעלה
והפ"ה לה ולא הספיק האב לשמוע עד שמת בעלה
הבעל מתרוקנה רשות לאב שמע בעלה והפ"ה לה ולא הספיק האב
לשמוע עד שמת י"אין הבעל יכול להפ"ה שאין הבעל מיפר אלא בשותפות
שמע

מוסף רש"י

א"כ ששמע ושהק. ומת
ביום שלאחריו. דהיי קיים
אין יכול להפ"ה. ולומר
אמ"י שאל שמת עד
למחר. דהיי מתר יום
שמת דלא (ראויה בשב"ז).
מת האב לא מתרוקנה
רשות לבעל. לחון הבעל
מיפר אלא בשותפות ולקמן
ע"ג.

פרוש הרא"ש

אין יב"י להפ"ה. כיון
שקיימן האביו: טעם
אביה והפ"ה י"א הספיק
הבקע לשטוף עד שבת
האב וזו היא ששנינו
מת האב לא מתרוקנה
רשות לבעל היינו היב"א
דלא הפ"ה היינו היב"א
דלא הפ"ה היינו היב"א
האביו: טעם אביה והפ"ה
י"א הספיק האב לשטוף
עד שבת האב יב"י להפ"ה
שאין הבקע יב"י אלא
בשבותיה ודאי מרש"א
ששנינו ליה אלא טעם
דבעי למימני איפסא בני
האב מיהו נמי דבי בני
בעל שטף אביה והפ"ה ליה
ולא הספיק בעלה לשטוף
עד שבת חזר אב ומיפר
חלקו של בעל וזה לא
ששנינו מרש"א דהא הפ"ה
אב בעל ולא הועילה
כלום אומה הפרה שוב
לא תועיל הפתור ולא
מתינו ב' הפרות בל"ס
אחד לך אששטוף דחזר
אב ומיפר: